

og vi kunne ikke indsee, hvorfor Staten, som maaffee faaer 20,000 Rd. ind paa denne Maade, skulde tage dem i dette Tilfælde ved overordentligt høit at beskatte dem, der tilfældigviis havde et lille Beløb over de Nummere, som ere anførte her i Taxten. Der siges, at man vilde blive nødt til oftere at lægge mange Nummere sammen, men det maa erindres, at det efter § 6 allerede er forudsat, at man kan benytte Sammenlægning; der er foreskrevet Maader, hvorpaa Paategning af Documenterne i saa Henseende skal finde Sted, og det vil være de ærede Herrer bekendt, at man allerede nu meget ofte sammenlægger flere Nummere. Naar en Stempelpapirforhandler ikke har Papir, navnlig af de høiere Nummere, er han nødt til at sammenlægge flere Nummere og bruger da netop den samme Paategning, hvorom der her kan blive Tale. I de allerfleste Tilfælde vil det være tilstrækkeligt at lægge 2 Stykker Papir sammen, da man derved kommer den Taxt, der skulde bruges, saa nær, at det vil være yderst sjældent, at der behøves mere, men selv om der skulde lægges 3 eller 4 Stykker sammen, maa det jo være overladt til den Private, om han vil have den Uleilighed for at spare sine Penge. Vil han give sine Penge, men spare sin Uleilighed, saadan han godt bruge det høiere Nummer, thi Staten vil aldrig klage over, at han bruger et høiere Nummer end det, der svarer til det Beløb, hvorpaa Documentet lyder. Det er derfor, jeg troer, at man maa foretrække denne Taxt for Udskæts, og jeg kan, som sagt, virkelig ikke see Andet, end at den simple Retfærdighed kræver det. Selv om der var Tale om et endnu større Beløb end det, der er nævnt af den ærede Ordfører, maatte man søge at erholde Indtægten paa anden Maade og ikke tage fra dem, der tilfældigviis skulde bruge Papir til Summer, som ere lidt udover de fastsatte Størrelser. I Forbindelse med dette Forslag staaer Forslaget under Nr. 15, der er en ligesvem Følge deraf. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 11 befinder jeg mig med den ærede Ordfører i Mindretallet. Jeg skal for mit Bedkommende erklære, at jeg kjender mange Sognesogder, der ville være fuldkommen vel skikkede til at give en Paategning som den, der kræves, men jeg tør ogsaa sige, at der er ikke

saa gauffe saa, der vilde blive bragte i en pinlig Forleghed, naar Pligter af den Natur bleve dem paalagte, og naar de kunde paadrage sig det Ansvar og de Straffebøder, som ere nævnte af den ærede Ordfører, og som jeg ogsaa antager maa anvendes paa dem, naar de skulde have Pligter at gennemføre med Hensyn til Stempellovgivningen; det vilde være et Ansvar, der vilde være for stort for mange af dem.

M. Sage: Det følger af sig selv, at jeg under hele denne Sags Forhandling ikke skal have mange Ord at sige, og altsaa ikke skal optage meget af det ærede Things Tid; men forsaavidt som jeg har været Medlem af Udvalget, er der dog visse Dele, som jeg har tilladt mig at foreslaae forandrede, forudsat at Lovudskæts i det Hele bliver til Lov, og dertil hører under dette Uffnit Forslaget under Nr. 6. De ærede Herrer ville bemærke, at et Fleertal foreslaaer, at Ordet „indtil“ i Slutningen af § 6 skal udgaae, saa at der for Salget af Stempelmærker o. s. v. skal gives 4 pCt. Rabat; altsaa, selv om Ministeriet kunde faae dem afsatte paa en uønskelig Maade for 1 eller 2 pCt., saa vil Fleertallet, at der skal gives 4 pCt. Da jeg nu ikke er istand til at forudsee, om det ikke for at fremme Salget af disse Mærker vil være fordeelagtigere at give en høiere Rabat, saa har jeg foreslaaet, at Ordene „af indtil 4 pCt.“ skulle udgaae, saaledes at der kun kommer til at staae, at Ministeriet er be myndiget til at give Rabat. Det maa nemlig beroe paa Ministeren, hvorledes denne Vare bedst kan sælges; er det fordeelagtigt for Statskassen at give en høiere Rabat, bilder jeg mig ind, at det vil være urimeligt at binde den til 4 pCt., og kunne Mærkerne sælges ligesaa godt for 2 pCt., saa vil det være urimeligt at bestemme 4 pCt. — Jeg kan ikke lade være at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at dette første Uffnit, altsaa 1° af denne Stempellov, har taget fulde 3 Kvarteer, $\frac{3}{4}$ Time, for den ærede Ordfører for at forklare det, og efter denne Regel vil der altsaa fordres 6 Timers Forklaring af denne lille Lov, der er os forelagt. Det forekommer mig, at en Skattelov af denne Natur burde kunne forklare sig